

◆ Mustafa Pınarbaşı

Arsız Bina

üstümde dağlar var, yüküm çok ağır
bugün her günkünden daha fenayım
feleğin gözü kör, kulağı sağır
meşk ile maziyi nasıl anayım

gittim, kıvrım kıvrım, yollar tükendi
nice baktırdığım fallar tükendi
yapraklar sarardı, dallar tükendi
bilmiyorum nerelere konayım

akar durur ömrüm, kederle, yasla
sevdim her güzeli bir ihtirasla
farkı yok insanın insandan asla
neyim ki, kendimi birşey sanayım

kendim yaptım, kendim yıktım büstümü
bilmem dostum, hısmım bana küstü mü
gezdim dolaştım da yerin üstünü
boşluğa çatılmış arsız binayım

